

Слід зауважити, що принципи кадрового забезпечення органів державної влади відіграють значну роль у забезпеченні ефективності державного управління. Складність побудови та багатоелементність принципів полягає у тому, що кадрове забезпечення підпадає під постійні зміни, які від нього вимагає сучасний суспільний глобалізаційний розвиток світу[2, с. 40]. З огляду на це, принципи кадрового забезпечення державних органів повинні адаптуватись до вимог середовища їх функціонування.

Використані джерела

1. Зозуля В. О. Ефективне кадрове забезпечення – складова демократичного врядування. Державно-управлінські студії. 2017. № 2. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/deruprs_2017_2_18
2. Зозуля В. О. Принципи кадрового забезпечення органів державної влади за демократичного врядування. *Економіка та держава. Серія: Державне управління*. 2017. № 2. С. 38-40. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/eddu_2017_2_11
3. Кагановська Т. Є. Кадрове забезпечення державного управління в Україні: Монографія. Х. : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2010. 330с. URL: http://jurfak.univer.kharkov.ua/kafedry/kaf_dergh-prav/dpdMetodNavch/monografiyaKaganovska_T_Ye.pdf.

Шимко Іванна

(науковий керівник: д.е.н., професор, професор кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ Мельник А.Ф.)

ВИКОРИСТАННЯ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА ЯК ОСНОВНОГО МЕХАНІЗМУ РОЗВИТКУ ІНФРАСТРУКТУРИ АДМІНІСТРАТИВНОГО РАЙОНУ

У сучасних умовах державно-приватне партнерство (ДПП) є важливим інструментом залучення приватних інвестицій. Застосуванням сучасних технологій та ефективних управлінських рішень у розвитку інфраструктури країн можна вирішити соціально-економічних проблеми регіонів та підвищити якість життя населення. Співпраця держави та бізнесу через ДПП дозволяє розвивати, перш

за все, інфраструктурні проєкти, дефіцит фінансування яких спостерігається не лише в Україні, а й в світі. Варто зазначити, що світова практика доводить успішну реалізацію проєктів державно-приватного партнерства у різних сферах. За даними Національного інституту стратегічних досліджень: Великобританія зосередила проєкти ДПП на школах, лікарнях, оборонних об'єктах та автомобільних дорогах; Канада – енергетика, транспорт, захист довкілля, водопостачання та водовідведення, рекреаційні об'єкти, інформаційні технології, охорона здоров'я, освіта; Греція – транспорт; Австралія – транспорт і системи життєзабезпечення міст; Нідерланди – житловий сектор; Іспанія – будівництво та експлуатація платних автомобільних доріг; США – природоохоронна діяльність [1].

На законодавчому рівні ДПП визначається, як «співробітництво між державою Україна, Автономною Республікою Крим, територіальними громадами в особі відповідних державних органів, що згідно із Законом України "Про управління об'єктами державної власності" здійснюють управління об'єктами державної власності, органів місцевого самоврядування, Національною академією наук України, національних галузевих академій наук (державних партнерів) та юридичними особами, крім державних та комунальних підприємств, установ, організацій (приватних партнерів), що здійснюється на основі договору в порядку, встановленому законодавством та відповідає ознакам державно-приватного партнерства, визначеним спеціальним Законом» [2].

За даними центральних та місцевих органів виконавчої влади в Україні станом на 01.01.2020 на засадах ДПП укладено 187 договорів, з яких реалізується 52 договори (34 – договорів концесії, 16 – договорів про спільну діяльність, 2 – інші договори), 135 договорів не реалізується (4 договори – закінчено термін дії, 18 договорів – розірвано, 113 договорів – не виконується) [3].

У ДПП виділяють чотири типи взаємодії: контракти підряду, договори концесії, проєкти з «нуля», продаж активів. На жаль, в Тернопільській області та, зокрема, в досліджуваному районі, немає

жодного з типів ДПП.

Для досліджуваного адміністративного району найкраще підійшла б Програма розвитку державного – приватного партнерства, яка фінансується Агентством США з міжнародного розвитку (USAID). По-перше, вона передбачає навчання для людей, зацікавлених в розвитку свого регіону. По-друге, відбувається повний супровід проєкту – від концепції і до виведення на ринок через прозорий конкурс.

Застосування ДПП також створило потужну можливість для реалізації інфраструктурних проєктів в адміністративному районі, наприклад, передачу аеропорту та комунальних підприємств у сфері водопостачання і водовідведення в концесію. Позитивний вплив могли б мати проєкти, спрямовані в соціальну інфраструктуру, наприклад, покращення матеріально-технічної бази закладів освіти та охорони здоров'я. Проєкти ДПП «контракт підряду» в адміністративному районі могли б використовуватися для реконструкції та будівництва автомобільних доріг, які зараз знаходяться в посередньому стані. Завжди актуальними є проєкти із поводженням з твердими побутовими відходами. Ключовим моментом в рамках ДПП «проєкт з нуля» в адміністративному районі стало б будівництво сміттєпереробного комплексу.

Отже, із зазначеного вище, можна зробити висновок, що державно-приватне партнерство має перспективу стати одним із основних механізмів реалізації регіональних інвестиційних, зокрема й інфраструктурних, проєктів, а також вирішення важливих соціально-економічних проблем на місцевому та державному рівнях.

Використані джерела

1. Щодо розвитку державно-приватного партнерства як механізму активізації інвестиційної діяльності в Україні: Аналітична записка Національного інституту стратегічних досліджень. URL: <http://old2.niss.gov.ua/articles/816/>
2. Про державно-приватне партнерство: Закон України від 01.07.2010 № 2404-VI. –URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2404-17>
3. Міністерство розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України URL: <http://me.gov.ua>